

for Aar til en Laanefond, som det fra Begyndelsen af slet ikke har været Meningens vedblivende skulde nyde sine egne Renter. Naar vi nu tæller disse Beløb sammen, viser det sig, at de udgør 8,661,000 Kr., det vil sige, mine Herrer, at hvis den høje Regering havde accepteret vort Forslag i Fjor, vilde der paa dette Finanslovsforslag have været 967,000 Kr. mere, end der er, og saa vilde der ikke blot ikke have været nogen Underbalance paa 580,000 Kr., men der vilde have været henved 400,000 Kr. tilovers — hvis ikke Folketinget ogsaa havde slugt dem —, men hvis altsaa Folketinget havde baaret sig ad paa samme Maade, som man har gjort med det nuværende Indtægtsbudget, og saa vilde vi slet ikke have befundet os i den Diskussion, som vi befinder os i her i Dag. Naar nu det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) siger, at han ved, at Indtægterne vil flyde rigeligere i det Aar, som begynder i Morgen, og naar den højtærede Minister ligeledes siger, at de budgetterede Indtægter fra 1. April 1913 til 1. April 1914 vil indgaa med mere, end de er budgetterede til, forekommer det mig, at det ikke stemmer med den Forsigtighed, jeg ved ellers præger det ærede 2det Medlem for 6te Kreds i hans Udtalelser, og det stemmer heller ikke med Udtalelser, som foreligger fra den højtærede Minister. Han har virkelig advaret os alle sammen mod at slutte for gunstigt fra en forløben Tid. Vi har i Fjor spurgt Ministeren — ikke ved Finanslovens Behandling, nej, men ved Spørgsmaalet om Paalægning af nye Skatter, og ikke inden et Finanslovsaar var udløbet, men efter at et nyt Finanslovsaar havde været 2 $\frac{1}{2}$ Maaned i Virksomhed, og vi mente at have faaet rigtige Oplysninger om, hvorledes Resultatet var for det forløbne Finansaar. Da det ikke var Meningens at give Befolkningen større Skatter end nødvendigt, har vi spurgt Ministeren og for Resten ogsaa til sidst faaet Finansministerens Indvilgelse i at nedsætte disse Skattebeløb, men først efter at Finansministeren havde udtalt til os, „at vi skulde dog ikke komme ind paa den gamle Maade at slutte til det kommende Aar efter det foregaaende Aars gode Resultater. Vi skulde dog vogte os vel for komme ind paa det, det, vi havde været inde paa saa længe“ — og det var altsaa, som anført, ikke ved Budgetlæggelsen, at dette blev sagt, men da der var Spørgsmaal om dette at paalægge store Skatter —, man maatte prøve sig frem, og det var ikke efter et særligt Opgangsaar som det, vi har haft nu, og som er ved at

løbe ud nu, nej, det var efter et moderat Opgangsaar 1911—12, hvis Resultater vi kendte i Modsætning til, hvad den højtærede Minister gør med Hensyn til Resultatet for 1912—13. Dertil kommer saa, at det er af den højtærede Minister udtalt, at vi i det forløbne Aar har været i en saa ganske udpræget Fremgangstid, at jeg synes, at man maa være meget forsigtig for hvert Aar, der kommer, for ikke at sige: Er dette maaske da ikke det sidste? Og det har den højtærede Finansminister ogsaa gentagne Gange været inde paa. I det andet Ting sagde Finansministeren, at han vidste ikke noget om, hvorledes det kan gaa i 1913—14, og det er der da heller ikke nogen, der kan vide noget om. Ikke desto mindre siger Finansministeren i Dag, at Resultatet vil blive meget bedre end Budgettet. Det forekommer mig heller ikke at være i god Overensstemmelse med de Forudsætninger, under hvilke Ministeren har lagt hele sit Finanssystem. Det er jo lagt saaledes og gentagne Gange sagt, at i de gode Aar skal vi ikke blot have til Dækning for Budgettet, men ogsaa til Dækning af § 27 og til Tillægsbevillingsloven, men Resten skal vi have til Henlæggelse til de daarlige Aar.

Naar nu den højtærede Minister undrer sig saa meget over, at vi ikke er glade ved det foreliggende Budget, saa er det dog klart, at der kunde vel ikke godt tænkes en stærkere Modsætning mellem det, den højtærede Finansminister selv har tilstræbt som Hensigten med Budgettet, og det, som foreligger her i Dag. At dette Budget af Ministeren kan betegnes som værende 800,000 Kr. bedre, end Forudsætningen var (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Ja.), ja vel, at det kan det, vidner om, at der har været en saadan Forvandlingens Lov over den højtærede Finansminister, siden vi sidst drøftede Finanslovssager, at jeg maa tilstaa, at den Ørneflugt kan jeg ikke deltage i.

Jeg har noteret en Bemærkning, som jeg vilde gøre til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) i Anledning af hans Udtalelser ogsaa i Dag om, at vi dog ikke kunde vente, naar vi henvendte os til Medlemmer af Regeringen, at faa dem til at gaa ind paa en Nedsættelse paa det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg vil sige, at det er jo, ligesom man forstaar det. Vi kan ikke, og det vil det ærede Medlem være enig med os i, pille Bevillinger ud paa 3—4 eller 500,000 Kr. af den Beskaffenhed, som jeg antydede,